

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Дупница, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Страхил Н. Гошев

при участието на секретаря Роза Д. Цветанова
като разгледа докладваното от Страхил Н. Гошев Административно наказателно дело № 20241510200033 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш № **8505204911**, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" при МРРБ, с който на „**БАРИН ИНВЕСТ**“ ЕООД, със седалище: гр. Сапарева баня, обл. Кюстендил, ул. „Иван Рилски“ № 3, с ЕИК 204411549, с управител И.К., на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложена „**имуществена санкция**“ в размер на **2500,00 лв.**, за нарушение на чл.102, ал. 2 от ЗДвП.

Жалбоподателят, чрез пълномощник – адв. А., обжалва НП в срок. В жалбата си излага твърдения за незаконосъобразност на атакувания ЕФ. Моли за отмяна на същия.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно призована се представлява в съдебно заседание от процесуален представител, който представя доказателства, взема становище за неоснователност на жалбата и потвърждаване на ЕФ. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражения за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 22.03.2022 г., в 11:59 часа, в община Дупница, на път I-1, км 325+277, който е част от РПМ, за преминаването по която се дължи тол такса,

съгласно Приложение към т. 1 от Решение № 101/20.02.2020 г., на МС, с посока – намаляващ километър, с устройство № 40102, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата е било установено движението на процесното ППС - влекач „Ман ТГХ 18.440 4x2 БЛС“, с Рег.№ *****, с технически допустима маса 20500 кг., брой оси – 2, в състав с ремарке с общо 5 броя оси, с обща технически допустима маса – 40000 кг., собственост на дружеството-жалбоподател, като за посоченото ППС не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Електронната система за събиране на пътни такси създава доклад по чл.167а, ал. 3 ЗДвП, в който като тип нарушение е посочено: NO PAYMENT, няма маршрутна карта или бордово устройство, приложен по делото.

Във връзка с това бил издаден и връчен на дружеството-жалбоподател процесния ЕФ.

По доказателствата:

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото множество писмени и веществено доказателства, представени от страните и служебно изискани от съда, всички подробно описани и приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът приема изцяло с доверие информацията съдържаща се във всеки от приложените по делото писмени документи, като същите не съдържат сериозни противоречия или разминавания, изложеното в тях е последователно, логично и ясно, като съвпада с отразеното върху приложения снимков материал. Въз основа на писмената информация и визуалната такава обективизирана в приложения и изготвен от техническото средство снимков материал, съдът безспорно установява всички релевантни към предмета на доказване по делото факти и обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимиран правен субект при спазване на преклузивния срок за обжалване по чл. 59, ал.2 от ЗАНН с оглед датата на връчване на ЕФ и датата на подаване на жалбата. Насочена е срещу подлежащ на съдебен контрол административнонаказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е абсолютно неоснователна, по следните съображения:

Въз основа на извършена цялостна служебна проверка съдът приема, че оспорения ЕФ е издаден от компетентен административен орган/структура, на основание чл. 10, ал. 10 ЗП. Спазена е формата и срока за съставяне на ЕФ, който формално съдържа всички необходими реквизити предвидени в закона. Посочени са датата и точния час на нарушението, мястото на нарушението, регистрационният номер на пътното превозно средство, неговият собственик, описано е нарушението и нарушената законова разпоредба. Разяснена е и

възможността за заплащане на компенсаторната таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, с което санкционираният да се освободи от понасянето на административнонаказателна отговорност. Указано е, че с плащането на компенсаторна такса в предвидения срок електронният фиш ще бъде анулиран, както и че задължението по чл. 10б, ал. 5 от ЗП. ще се счита за изпълнено. Разяснен е и срокът и начините за доброволното ѝ заплащане. Поради това и настоящият съдебен състав приема, че не са допуснати съществени процесуални нарушения относно съдържанието и начина на издаване на обжалвания ЕФ.

Съгласно чл. 10, ал.1 от ЗП: *„За преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние“*. От друга страна в т.1 и т.2 на чл. 10, ал.1 ЗП са изброени и двата вида пътни такси:

-т.1: *„такса за ползване на платената пътна мрежа - винетна такса за пътни превозни средства по чл. 10а, ал. 7; заплащането на винетната такса дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна мрежа“*;

-т.2: *„такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси.“*

Същевременно в чл. 179 и чл. 187а ЗДвП са предвидени три категории субекти, които носят отговорност за допуснатото управление на МПС по републиканската пътна мрежа без заплатена винетна/тол такса - това са **собственикът, вписаният ползвател или действителният водач на МПС**.

При преминаване по платената пътна мрежа на ППС, за което не е заплатена дължимата се пътна такса, нарушението се документира от Електронната система за събиране на пътни такси, съгласно чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, като се създава доклад с приложени към него статични изображения във вид на снимков материал (представени по делото).

Съгласно чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП електронните фишове, издавани от НТУ, се издават при нарушение по чл. 179, ал. 3, 3а и 3б ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП. Анализът на различната терминология, използвана от законодателя, а именно АТСС за електронните фишове, издавани от МВР и системата по чл. 167а, ал. 3 ЗДП за електронните фишове, издавани от НТУ при АПИ сочи на същностни разлики при издаването на двата вида електронни фиша чрез различни средства /системи. Електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП не попада в обхвата

на определението на АТСС в т. 65 от ДПР на ЗДвП, поради което и не попада в обхвата на чл. 1 от Закона за измерванията. Законът за измерванията урежда обществените отношения, свързани с осигуряване на проследимост, точност и достоверност на измерванията, каквото измерване не се извършва при установяване на нарушенията по чл.179, ал.3б ЗДвП .

Легалната дефиниция на понятието „Величина ” се съдържа в § 1 т. 1 от ДР на ЗИ, според който "Величина" е свойство на явление, тяло или вещество, което може да бъде различено качествено и определено количествено. Съгласно т. 5 от същия параграф "Единица за измерване" е конкретна величина, определена и приета със спогодба, с която се сравняват други величини от същия вид, за да се изразят техните големина по отношение на тази величина. Двете понятия са относими само към АТСС, използвани от ОД на МВР, тъй като служат за количествено измерване на определени величини, каквато е скоростта на движение на моторните превозни средства. При обработката на данни от Електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП не се извършва измерване на величини, нито тяхното съпоставяне, поради което и не е предвидено изискване за тяхното сертифициране и одобрение, вкл. периодична проверка. Нещо повече - средствата за измерване, които подлежат на контрол и одобрение, са подробно посочени в Глава втора от Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, като системите за събиране на пътни такси не са включени в приложното поле на тази Наредба и не е въведено изискване за тяхното одобрение. Електронната система за събиране на тол такси представлява съвкупност от централни и периферни софтуерни продукти, която не представлява автоматизирано техническо средство и не е предвидено изискване за сертифицирането ѝ и одобрение на същата от БИМ.

С разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП за собственика е предвидено задължение **да не допуска движението на пътно превозно средство** по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство.

От доказателствената съвкупност по делото се установява безспорно от обективна страна, че на 22.03.2022 г., в 11:59 часа, в община Дупница, на път I-1, км 325+277, който е част от РПМ, за преминаването по която се дължи тол такса, съгласно *Приложение към т. 1 от Решение № 101/20.02.2020 г., на МС*, с посока – намаляващ километър, с устройство № **40102**, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата е било установено движението на процесното ППС - влакчак „Ман ТГХ 18.440 4x2 БЛС“, с Рег.№ *********, с технически допустима маса 20500 кг., брой оси – 2, в състав с ремарке с общо 5 броя оси, с обща технически допустима маса – 40000 кг., собственост на дружеството-жалбоподател, като за посоченото ППС не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата с оглед липсата и на валидна

маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването на ППС.

Представеният по делото снимков материал, изготвен с техническото устройство елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП и приетите като доказателства по делото писма и справки от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата установяват по несъмнен начин извършването на вмененото на санкционираното дружество нарушение.

В посочения в ЕФ времеви диапазон не са декларирани данни и няма създадени тол декларации, включително и за процесния пътен сегмент посочен в справките. Именно затова е ангажирана отговорността на дружеството-жалбоподател, тъй като същото не е изпълнило предвиденото с чл. 102, ал. 2 ЗДВП задължение да не допуска движението на собственото му пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за това ППС предварително не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията и характеристиките на пътното превозно средство. Задължение на собственика е да установи размера и да заплати дължимата пътна такса. Отговорността за деклариране на данни от асоциираното към процесното ППС бордовото устройство е именно на собственика на ППС, доколкото това е изборният и предпочетен от него начин за установяване размера на тол таксата. Неустановяването на размера на тол таксата изначално препятства и заплащането и за съответния времеви период и пътен сегмент.

Предвид това, че субектът на нарушението е юридическо лице, въпросът за вината не следва да се изследва от съда.

Наложената с електронния фиш санкция е определена в съответствие с чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДВП, според който ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция в размер на 2500.00 лева. Предвид абсолютно определения от законодателя размер на санкцията, същата не подлежи на ревизия и редукция от съда.

Случаят не разкрива белезите на явно или малозначителен, по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, алтернативно не представлява маловажен такъв, по смисъла на пар. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, доколкото се характеризира с типична за вида си степен на обществена опасност. В същото време съгласно чл. 189з от ЗДВП за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от ЗАНН.

Изцяло в тази насока са и вижданията на касационния съд обективирани в *Решение № 238 от 31.01.2024 г. по к. адм. н. д. № 261 / 2023 г. на VII състав на Административен съд – Кюстендил; Решение № 262 от*

12.12.2023 г. по к. адм. н. д. № 250 / 2023 г. на VII състав на Административен съд – Кюстендил и др., които се различават диаметрално от постановеното в обратен смисъл актуално решение на друг касационен съд - **Решение № 287 от 28.02.2024 г. по к. адм. н. д. № 18 / 2024 г. на I състав на Административен съд – Шумен**. При тази очевидно противоречива касационна съдебна практика, настоящият съдебен състав приема, че следва да сподели местната такава на АС-Кюстендил.

Съобразно изложеното атакуваният ЕФ следва да бъде потвърден изцяло, като правилен и законосъобразен.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски възниква за административнонаказващия орган. Разпоредбата на чл. 63д, ал.4 предвижда, че в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като съгласно ал. 5 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ следва да е съобразно с вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид фактическа и правна сложност на делото, която не е висока, съдът намира, че за настоящото съдебно производство следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер равен на минимално предвидения с чл. 27е от Наредба за заплащане на правната помощ, а именно сумата от **80 /осемдесет/ лева**.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 9 и чл. 63д, ал. 4, вр. с ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш № **8505204911**, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" при МРРБ, с който на **„БАРИН ИНВЕСТ“ ЕООД**, със седалище: гр. Сапарева баня, обл. Кюстендил, ул. „Иван Рилски“ № 3, с ЕИК 204411549, с управител И.К., на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложена **„имуществена санкция“** в размер на **2500,00 лв.**, за нарушение на чл.102, ал. 2 от ЗДвП, като **ПРАВИЛЕН и ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН**.

ОСЪЖДА „БАРИН ИНВЕСТ“ ЕООД, със седалище: гр. Сапарева баня, обл. Кюстендил, ул. „Иван Рилски“ № 3, с ЕИК 204411549, с управител И.К., **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Агенция „Пътна инфраструктура“, със седалище в гр. София, представлявана от Председателя на УС, сумата в размер на **80,00 лева** - юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване, на основанията

предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК, пред Административен съд Кюстендил, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____